

Việc quản lý di sản văn hoá nhúng nhai có di sản quan trọng (1999)

Đã được ICOMOS thông qua tại Đại Hội đồng lần thứ 12 ở Mexico, 10 - 1999

Lời mở đầu

Tính thận trọng

Theo nghĩa rộng của di sản thiên nhiên và văn hoá thuộc về mọi con người. Mọi người chúng ta có quyền và trách nhiệm phải hiểu, thưởng thức và bảo vệ giá trị toàn cầu của nó.

Di sản là một khái niệm rộng của môi trường thiên nhiên và văn hoá: Bao gồm các quan, các công trình kiến trúc, các di sản thiên nhiên và do con người xây dựng, và cả tính đa dạng sinh học, các sự kiện, các tập tục truyền thống và hiện hành, tri thức và kinh nghiệm sống. Di sản ghi nhận và thể hiện quá trình phát triển kiến trúc lâu dài vốn đã tạo nên bản chất của các thức ăn gia, khu vực, bản địa và địa phương và là một bộ phận hữu cơ của đời sống hiện đại. Nó là một điểm quy chiếu vững chắc và là một công cụ tác động cho phát triển và trao đổi. Di sản riêng và ký ức tập thể của mỗi địa phương hoặc cộng đồng là không gì thay thế được và là một nền tảng quan trọng cho phát triển, hôm nay và cả mai sau.

Vào thời đại toàn cầu hoá đang gia tăng như ngày nay, việc bảo vệ, bảo tồn, lý giải và giải thích di sản và tính đa dạng văn hoá của bất kỳ một nơi hoặc khu vực nào là một thách thức quan trọng đối với mọi người. Tuy nhiên, việc quản lý di sản đó, trong một khuôn khổ các chuẩn mực quốc tế thì vẫn còn và được áp dụng theo đúng thông lệ là trách nhiệm của một cộng đồng riêng biệt hoặc một nhóm tôn giáo.

Mục tiêu đầu tiên của việc quản lý di sản là phải thông báo ý nghĩa của di sản đó và sự cần thiết phải bảo vệ cho cộng đồng chung nhà và cho các khách tham quan. Việc quản lý tốt nhất, hợp lý, việc tiếp cận di sản và một trí tuệ hoặc cảm xúc và việc phát triển văn hoá của là quyền lợi và là được quy định của một người. Việc quản lý phải bao hàm nghĩa vụ tôn trọng các

giá trị của di sản, các quy định hợp tình hợp lý của cộng đồng cư dân địa phương, những người dân bản địa đang trông coi hoặc những nhân sự hoặc các tài sản lịch sử, phi tôn giáo của những quan và những văn hóa đã sản sinh ra di sản đó.

Mối tương tác năng động giữa Du lịch và Di sản văn hóa

Du lịch nội địa và quốc tế hiện nay là một trong những phương tiện hàng đầu trao đổi văn hóa, tạo cơ hội cho mọi công dân tham gia những hoạt động không chỉ đơn thuần là nghỉ ngơi mà còn để trải nghiệm và xã hội để tiếp cận với các khía cạnh khác. Du lịch ngày càng được thừa nhận rằng là một động lực tích cực cho việc bảo vệ di sản thiên nhiên văn hóa. Du lịch có thể đem lại các lợi ích kinh tế của di sản và sự đóng góp vào việc bảo vệ bằng cách gây quỹ, giáo dục cộng đồng và tác động đến chính sách. Đây là một bộ phận chủ yếu của nhiều nền kinh tế quốc gia và khu vực và có thể là một nhân tố quan trọng trong phát triển, khi được quản lý hợp lý.

Bên cạnh du lịch đã thành một hiện tượng ngày càng phát triển đóng một vai trò chủ yếu trong các lĩnh vực kinh tế, chính trị, xã hội, văn hóa, giáo dục, lý sinh, sinh thái và thẩm mỹ. Để thành tựu được mối tương tác có lợi giữa mong đợi và các mục tiêu của khách tham quan và cộng đồng địa phương hoặc địa phương - mà có khi là xung đột nhau - là một thách thức và một công việc.

Di sản thiên nhiên và văn hóa cũng như tính đa dạng của các nền văn hóa đang tồn tại là những hợp lực to lớn, một khi du lịch các đoàn hoặc các quy định và sự phát triển tự thu hút vào du lịch có thể để do tính toàn vẹn của hình thái tự nhiên và ý nghĩa của di sản.

Sự việc thăm thú những công trình của khách du lịch cũng có thể làm cho hệ sinh thái, văn hóa và lối sống của cộng đồng địa phương bị suy thoái.

Du lịch phải đem lại lợi ích cho các cộng đồng địa phương và tạo cho họ một phương thức quản lý và một động lực để chăm nom và duy trì di sản và các tập tục văn hóa của họ. Sự tham gia và hợp tác giữa các cộng đồng địa phương hoặc địa phương, các nhà bảo tồn, các diễn viên hành nghề du lịch, chủ sở hữu tài sản, các nhà hoạch định chính sách, các nhà làm kế hoạch phát triển quốc gia và các nhà quản lý di tích là cần thiết để thúc đẩy một ngành kinh doanh du lịch bền vững và nâng cao việc bảo vệ các nguồn lực của di sản cho các thế

hỗ trợ lại.

ICOMOS, Hội đồng Quốc tế Di tích và Di sản, với tư cách là tác giả công ước này, các tổ chức quốc tế khác và ngành kinh doanh du lịch, sẵn sàng đáp ứng thách thức này.

Mục tiêu của công ước

Các mục tiêu của công ước quốc tế về di sản văn hoá bao gồm:

- Tạo điều kiện thuận lợi và khuyến khích mọi người tham gia vào việc bảo vệ và quản lý để làm cho công đồng dân cư và khách tham quan thực sự hiểu tầm quan trọng ý nghĩa của di sản đó.
- Tạo điều kiện thuận lợi và khuyến khích ngành kinh doanh du lịch để ý muốn và quản lý du lịch theo hướng tôn trọng và phát huy di sản và các văn hoá đang tồn tại của các công đồng dân cư.
- Tạo điều kiện thuận lợi và khuyến khích để mọi người gia nhập ngành nghề có trách nhiệm với di sản và những người kinh doanh du lịch nhằm làm cho hiểu rõ hơn tầm quan trọng và tính chất mạnh mẽ của các công đồng dân cư, các sự kiện, các văn hoá đang tồn tại, các sự kiện thi đấu thể thao và các công đồng dân cư sẵn sàng tiếp nhận bảo vệ và quản lý di sản văn hoá cho những người đó.
- Khuyến khích mọi người lập kế hoạch và thực hiện chính sách phát triển những dự án có thể đo lường được và những chiến lược liên quan đến việc giới thiệu, tiếp quản giới thiệu các công đồng dân cư và các hoạt động văn hoá trong bối cảnh bảo tồn và bảo vệ những người hình đó.

Thêm nữa,

- Công ước khuyến khích những sáng kiến riêng lẻ do ICOMOS, các tổ chức quốc tế khác và ngành kinh doanh du lịch để xuất nhậm duy trì tính toàn vẹn và giá trị quốc gia và bảo vệ di sản.
- Công ước khuyến khích mọi ai có những lợi ích thích đáng hoặc khi xung đột nhau, có trách nhiệm và nghĩa vụ cùng kết hợp để hoàn thành các mục tiêu của công ước.
- Công ước khuyến khích các bên có quan tâm cùng nhau hoặc chỉ những nguyên tắc chung để làm đường cho việc thực hiện các Nguyên tắc vào những tình huống riêng biệt của mình hoặc các yêu cầu của những tổ chức và công đồng để bảo vệ.

Các nguyên tắc của công ước du lịch văn hoá

Nguyên tắc 1

Vì du lịch nội địa và quốc tế là một trong những phương tiện tốt nhất để trao đổi văn hóa nên việc bảo vệ các nền văn minh và văn hóa của họ là một nhiệm vụ chung của tất cả các thành viên của công đồng quốc gia và các khách quan tham gia để họ thấy được và hiểu được trách nhiệm di sản và văn hóa của công đồng đó.

1.1. Di sản thiên nhiên và văn hoá là một nguồn lực vật chất và tinh thần cung cấp một cách tiếp cận tốt nhất để phát triển kinh tế. Nó có một vai trò quan trọng trong đời sống hiện đại và phải làm cho công chúng tiếp cận được với một hình thức, trí tuệ hoặc cảm xúc. Các chương trình nhằm bảo vệ và bảo tồn các thuộc tính hình thức, các hình thái không nhằm bắt đầu, các tính hiện thực văn hoá để bảo vệ và bảo vệ những lợi ích của nền văn minh làm cho công đồng quốc gia và khách tham quan đường hiểu được và đánh giá được ý nghĩa của di sản, một cách hợp tình hợp lý và trong khả năng có được của di sản.

1.2. Những dạng cá thể trong di sản thiên nhiên và văn hoá có những cấp độ ý nghĩa khác nhau, có dạng thì có giá trị toàn cầu, có tầm quan trọng quốc gia khu vực hoặc địa phương, các phương trình thể hiện phân trình bày ý nghĩa đó một cách thích hợp và để tiếp nhận cho công đồng chủ nhà và khách tham quan quan bằng những hình thức thích đáng, hợp đồng nội dung và tiếp nhận lại về giáo dục, truyền thống, công nghệ và cách giới thích riêng về các thông tin lịch sử, môi trường và văn hóa.

1.3. Các công trình thể hiện và giới thiệu phân khuyến khích và tạo điều kiện cho công chúng có nhận thức trình độ cao phân có sự hỗ trợ cần thiết cho di sản thiên nhiên và văn hoá để tồn tại lâu dài.

1.4. Các công trình thể hiện phân giới thiệu để ý nghĩa của các nơi có di sản, các truyền thống và tiếp tục văn hoá theo kinh nghiệm xưa và trong những điều kiện hiện tại của công đồng chủ nhà trong khu vực, kể cả của các nhóm văn hoá hoặc ngôn ngữ thiểu số.

Nguyên tắc 2

Mối quan hệ giữa các địa điểm Di sản và Du lịch là có tính đồng và có thể có giá trị xung đột nhau. Phân quản lý mối quan hệ đó một cách bền vững cho hôm nay vì các thế hệ mai sau.

2.1. Các di sản có ý nghĩa để có một giá trị thể thân để với môi trường như thể là một nền tảng quan trọng cho về đa dạng văn hoá và phát triển xã hội. Việc bảo vệ và bảo tồn lâu dài các văn hoá thiểu số, các nơi có di sản, các sự tiếp tính toàn vẹn hình thể và sinh thái và phân công môi trường của những loài đó phân là một cầu thành thiết yếu của các chính sách phát triển xã hội, kinh tế, chính trị, lập pháp, văn hoá và phát triển du lịch.

2.2. Mọi tiếp xúc giữa các nguồn lực hoặc giá trị di sản và du lịch là đồng và luôn biến đổi, làm nảy sinh các hệ lụy thách thức, và có khả năng công nghệ xung đột. Các dự án, hoạt động và phát triển du lịch phân để tiếp xúc những kết quả tích cực và phân giới thiểu số như tác động bất lợi lên di sản và lợi ích của công đồng chủ nhà, mà về đáp ứng để các yêu cầu và phân mong của khách tham quan.

2.3. Các ch  ng tr  nh b  o v  , th   hiện v   phát triển du    ch ph  i đ  c căn c   tr  n m  t s   hi  u bi  t to  n đ  n các m  t đ  c th  , th  ng l   ph  c t  p hoặc xung đột, c  a ý nghĩa di sản    riêng m  t n  i. Việc tiếp t  c nghiên cứu v   tham vấn đ   n  ng cao hi  u bi  t v   đ  nh gi   đ  ng gi   tr      nghĩa đ   l   quan trọng.

2.4. Việc duy trì t  nh x  c th  c c  a đ  a đ  m di sản v   các s  u t  p l   quan trọng. Đ   l   m  t y  u t   thiết y  u của ý nghĩa v  n ho   của những lo  i h  nh n  y, nh   c   th   th  y đ  c hiện th   trong v  t ch  t hữu th  , trong k  c đ  c tích luỹ v   trong các truyền th  ng m   m     o   o c  n l  i t   th  i x  a. Các ch  ng tr  nh ph  i gi  i thi  u v   l  y gi  i t  nh x  c th  c c  a đ  a đ  m v   các tr  i nghi  m v  n ho   đ   n  ng cao hi  u bi  t v   đ  nh gi   đ  ng di sản v  n ho   đ  .

2.5. Các đ  n phát triển du    ch v   x  y đ  ng c  u tr  c h   t  ng ph  i   u    đ  n các ph  ng đ  n th  m m  , x   h  i v   v  n ho  , các c  nh quan thiên nghiên v   v  n ho  , các đ  c trưng đ   đ  ng sinh học, v   ph  m vi bao quát r  ng l  n h  n c   các đ  a đ  m di sản.   u ti  n c  n đ  c dành cho việc s   đ  ng v  t li  u đ  a ph  ng v   c  n   u t  m đ  n các phong cách ki  n tr  c đ  a ph  ng hoặc các truyền th  ng b  n x  .

2.6. Tr  c khi các đ  a đ  m di sản đ  c x  c ti  n hoặc phát triển cho du    ch m   r  ng, các đ  n quản lý ph  i đ  nh gi   các gi   tr   thiên nghiên v   v  n ho   của nguồn   c. R  i ph  i x  c   p thoả đ  ng nh  ng gi  i h  n thay đổi c   th   ch  p nh  n đ  c, đ  c bi  t l   v   t  c đ  ng c  a s     ng kh  ch tham quan l  n các đ  c trưng h  nh th  , t  nh to  n v  n, s  nh th  i v   t  nh đ   đ  ng sinh học của đ  a đ  m, s   lui t  i c  a ng  i đ  a ph  ng, h   th  ng v  n t  i v   ph  c   i x   h  i, kinh t   v   v  n ho   của c  ng đ  ng ch   nh  . N  u m  c đ   c   kh   n  ng thay đổi m   không ch  p nhận đ  c th   đ  n phát triển ph  i thay đổi.

2.7. Ph  i c   những ch  ng tr  nh đ  nh gi   tiếp t  c đ   đ  nh gi   những t  c đ  ng ti  n b   c  a hoạt động v   phát triển du    ch tr  n riêng m  t đ  a đ  m hoặc m  t c  ng đ  ng.

Nguyên t  c 3

L  n k   ho   ch B  o v   v   Du    ch cho các đ  a đ  m Di sản ph  i đ  m b  o cho du khách s   c  m nh  n đ  c l   b   c  ng, l   tho  i m  i, l   th  ch th  .

3.1. Các công trình bảo vệ du lịch phải giữ gìn thiểu có chất lượng cao để làm cho khách đến có một sự hài lòng và các điểm dừng có ý nghĩa của di sản và sự kiện thiểu phải bảo vệ chúng khi cần cho người khách có thể thích thú đến một cách thoải mái.

3.2. Các khách đến tìm hiểu di sản có thể đi theo cách riêng của họ, tùy họ chọn. Nhưng đường giao thông riêng có thể là cần thiết để giúp thiểu những tác động lên tính toàn vẹn và kết cấu hình thể của địa điểm, lên các điểm dừng thiên nhiên và văn hóa của địa điểm.

3.3. Tôn trọng tính thiêng liêng của những nơi chốn thiêng liêng, các tập tục và truyền thống là một điều cần chú ý quan trọng đến với những người quản lý di tích, các khách tham quan, các nhà hoạch định chính sách, các nhà lập kế hoạch và những người điều hành du lịch. Các khách đến sẽ được khuyến khích xem như là những khách mời, tôn trọng giá trị và lợi ích của công trình kiến trúc, lợi ích bảo tồn môi trường buôn bán phi pháp di sản văn hóa và xử lý đúng đến để sự còn được chào đón liên tục sau, nếu họ trở lại.

3.4. Lập kế hoạch cho các hoạt động du lịch cần phải cung cấp được những tiện nghi thoải mái cho khách đến để thoải mái, an toàn, thoải mái để làm tăng thêm thích thú cho khách song không được gây tác động có hại cho những nơi có ý nghĩa hoặc những điểm dừng sinh thái.

Nguyên tắc 4

Các công trình kiến trúc và dân chúng bản địa phải được tham gia vào việc lập kế hoạch bảo vệ và du lịch.

4.1. Phải tôn trọng quyền và lợi ích của công trình kiến trúc, lập kế hoạch khu vực và địa phương, của chủ sở hữu tài sản và của những người bản địa nếu có quyền thiểu quy định và trách nhiệm có tính truyền thống trên khoanh đất riêng của mình và trên các di sản có ý nghĩa trên khoanh đất đó. Họ phải được tham gia vào việc xác lập mục đích, chi phí, chính sách và thể thức nhằm xác định, bảo vệ, quản lý, giữ gìn thiểu và thiểu hiểu có nguồn gốc của họ, các tập tục văn hóa và các biểu tượng văn hóa để thiểu thiểu, trong phạm vi du lịch.

4.2. Nếu di sản mà t đã đi m hoặc khu vực nào đó có m t m c toàn c u, thì các yêu c u và nguy n v ng c a m t s c ng đ ng hoặc ng i dân b n đ a mu n gi i h n hoặc h ng vi c t p xúc v t th , tâm linh hoặc trí tu vào nh ng t p t c văn hoá, tri th c tín ng ng, ho t đ ng, di v t hoặc di ch nào đó c n ph i đ c tôn tr ng.

Nguyên t c 5

Ho t đ ng du l ch và b o v ph i có i cho c ng đ ng ch nhà.

5.1. Ng i làm chính sách ph i đ xu t các bi n pháp nh m phân ph i công b ng i i c a du l ch cho đ t n c hoặc khu vực liên quan đ nâng cao trình đ phát tri n kinh t xã h i i ó và đ đóng góp vào vi c xoá đói đầu c n thi t.

5.2. Vi c qu n lý b o v và các ho t đ ng du l ch ph i cung c p đ c i i v kinh t xã h i và văn hoá cho nam và n c a c ng đ ng ch nhà hoặc đ a ph ng t t c các c p, thông qua giáo d c, đào t o và t o ra các c h i có vi c làm th ng xuyên.

5.3. M t t i đáng k c a thu nh p có đ c t các ch ng trình du l ch các đ a đi m di s n ph i đ c đ m tr c p cho vi c b o v b o t n và gi i thi u các đ a đi m đó, bao g m c khung c nh thiên nhiên và văn hoá n i đó. Nếu có th , khách tham quan s góp ý ki n v v n đ tr c p thu nh p này.

5.4. Các ch ng trình du l ch ph i khuy n khích giáo d c và vi c làm cho các h ng d n viên và ch đ ng c a các phi n d ch t c ng đ ng ch nhà đ nâng cao k năng c a ng i dân đ a ph ng trong s th hi n và gi i thích các giá tr văn hoá c a h .

5.5. Các ch ng trình th hi n và giáo d c v di s n cho dân chúng c a c ng đ ng ch nhà c n khuy n khích s tham gia c a nh ng ng i th hi n đ a ph ng. Nh ng ch ng trình đó ph i nâng cao đ c tri th c và lòng tôn tr ng c a dân chúng đ a ph ng đ i v i di s n c a h , khuy n khích h tr c t p quan tâm đ n vi c chăm nom và b o v di s n đó.

5.6. Việc quản lý số báo và các chương trình du lịch cần phải bao gồm cả những công cụ giáo dục và đào tạo cho những người làm chính sách, những người lập kế hoạch, những nhà nghiên cứu, những người thiết kế, những kiến trúc sư, những người thi công, những người báo và các đội viên hành viên du lịch các người tham gia cần được khuyến khích tìm hiểu và giúp đỡ quy tắc phối hợp với những biện pháp để lập nhau, những công cụ thu nhập và những vấn đề khó khăn của chúng tôi.

Nguyên tắc 6

Các chương trình xúc tiến du lịch phải báo và phát huy các đặc trưng của di sản thiên nhiên và văn hóa.

6.1. Các chương trình xúc tiến du lịch phải đưa ra được những tính điểm thực và chịu trách nhiệm thông báo cho các du khách có khả năng đến thăm và những đặc trưng di sản riêng của địa điểm hoặc các điểm của các chương trình nhà, qua đó khuyến khích du khách có một cách thoả đáng.

6.2. Các địa điểm và sự tiếp xúc di sản có ý nghĩa cần phải được quảng bá và quản lý tốt để báo và tính xác thực của chúng và nâng cao hứng thú tìm hiểu của khách bằng cách giảm thiểu những cuộc viếng thăm lúc đầy đặc lúc thưa thớt và tránh những cuộc viếng thăm quá đông vào cùng một lúc.

6.3. Các chương trình xúc tiến du lịch cần phải có kế hoạch phân bổ rõ ràng để tránh sự ép lên những địa điểm có tính phổ biến hơn bằng cách khuyến khích du khách đến thăm rõ ràng hơn các đặc trưng khác nhau của di sản thiên nhiên và văn hoá trung vùng hoặc trong địa bàn.

6.4. Việc xúc tiến, phân bổ và bán các sản phẩm thủ công mỹ nghệ và các sản phẩm khác cần phải được tái phân phối và một xã hội và kế toán cho các chương trình nhà song phải đưa báo tính toàn vẹn văn hoá của họ không được xuống cấp.